

Патриаршеска литургия и две ръкоположения на Игнажден



На 20 декември – Предпразненство на Рождество Христово, когато чествуваме паметта на свети свещеномъченик Игнатий Богоносец, Негово Светейшество Софийският митрополит и Български патриарх Даниил възглави божествената Литургия в столичния митрополитски катедрален храм „Св. вмчца Неделя“.

В съслужение бяха Негово Преосвещенство Браничкият епископ Йоан – първи викарий на Софийския митрополит, иконом Бисер Костадинов – председател на църковното настоятелство при храма, храмовото духовенство, столично свещенство, както и протодиякон Иван Петков заедно с дяконите Юлиан Периклиев, Йоан Златев и Димитър Стефанов.

След Великия вход бе извършено свещеническото ръкоположение на дякон Благовест Миланов, последвано от ръкоположението за дякон на Васил Груев.

В края на богослужението Негово Светейшество се обърна към вярващия

народ със слово за празника:

„С мъченическата кончина на свети Игнатий съпреживяваме радостта, която споделял с християните в различните градове, през които преминавал – от Антиохия до Рим. В посланията, които пише до Ефеската, Магнезийската, Римската, Тралийската, Филадельфийската и Смирненската църкви, ние ярко виждаме душевното разположение, което имал този апостолски мъж, ученик на свети Йоан Богослов. Бил поставен за епископ на Антиохия и имал възможността лично да общува с апостолите. Приел от тях проповедта за Словото, в продължение на четиридесет години той светителствал в Антиохия, утвърден във вярата и в светия живот. Когато при император Траян бил изправен на съд, след отказа да се подчини и принесе жертва на езическите богове и така да се откаже от вярата си в Господ Иисус Христос, той хладнокръвно, смело, с дръзновение приел присъдата да бъде убит и хвърлен на зверовете в Рим. Императорът се боял, че достолепието и дръзновението, които този свят мъж засвидетелствал пред него, още повече ще укрепи християните в Антиохия и неговите гонения няма да имат успех, затова го изпратил в Рим – там, където мислел, че никой няма да го познае.

По пътя обаче, неслучайно, свети Игнатий писал до християните в Рим, на които било известно, че този дългогодишен епископ на един от големите християнски центрове в първи век предстои да дойде в Рим. Той ги умолявал да не се застъпват за него, да не осуetyават и да не пречат да се изпълни смъртната присъда. Свети Игнатий бил като зряла пшеница и желал вече да се прибере в хамбара на небесната житница“.

„Нека този огън на божествената ревност, който е горял у свети Игнатий – по-скоро да бъде с Христа, да гори и в нашите сърца; не само в тези предпразнични дни, но да озарява всички наши дни през годината. След като чул апостолската проповед, свети Игнатий бил мъртъв за греховете, в него нямало любовеществен живот, никаква привързаност към нищо земно, но сърцето му било изпълнено с любов към живия Христос. Неслучайно, още приживе бил наричан Богоносец.

Нека неговото дръзновение да укрепява и нас. Нека бъдем готови да се отърсим от всяко нечестие, за да може по същия начин Божията благодат да изпълва и нашите души и сърца. Свети Игнатий постоял в молитвата през цялото време – а ние да гледаме да не отстъпваме от молитвеното си правило и от църковните събрания, за което той наставлява християните в своите послания, защото когато християните са заедно, събрани на богослужение, това проваля козните на дявола и така пламъкът на любовта

към Бога грее и оживява и нашите сърца“.

Негово Светейшество още веднъж се обърна към новоръкоположените клирици, като им пожела:

„Господ да ви укрепява да подражавате на вярата и благочестието на свети Игнатий, да бъдете пример за вярващите, за да желаят да подражават на вашето благочестие, на вашата любов и вяра“, завърши словото си Негово Светейшество.

Текст: Михаил Тасков

Снимки: Весела Игнатова



bg-patriarshia.bg